

Llegenda de la Bruixa Picamilla

Santa Maria d'Oló

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	Cal Picamill, raval de Santa Eulàlia. Sector central del terme municipal
Emplaçament	Al carrer o Camí d'Oristà, s/n. Raval de Santa Eulàlia
Alçada:	556
Coordenades:	
Latitud:	41.88019
Longitud:	2.03051
UTM Est (X):	419558
UTM Nord (Y):	4636928

Classificació

Número de fitxa	08258-52
Àmbit:	Patrimoni immaterial
Tipologia	Tradició oral
Segle	XIX-XX
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Llegenda publicada
Protecció	Inexistent
Accés	Obert
Ús actual:	Social
Titularitat	Pública
Autoria de la fitxa	Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa:	dt., 10/12/2019 - 01:00

Descripció

Llegenda sobre una bruixa anomenada Picamilla. Combina dos temes habituals en aquest tipus d'històries: la capacitat de les bruixes per provocar tempestes i la seva afinitat amb determinats animals. Segons la

tradició, algunes bruixes tenien la capacitat per transformar-se per exemple en gats, però també en galls o altres bèsties. També cavalcaven marrans o altres animals per recórrer llargues distàncies. Normalment el color dels gats és el negre, associat al maligne. En aquest cas es tracta d'un gat ros.

La llegenda explica que a Oló hi havia la bruixa Picamilla i tothom tenia clar que era la responsable dels temporals. Per això els veïns la vigilaven, però quan li treien els ulls del damunt ella aprofitava per provocar pedregades que arrasaven els conreus. El diable era qui li havia conferit aquests poders i, per poder despistar els seus vigilants, també li va donar la capacitat de transformar-se en un gat de color ros que sempre li feia companyia i era el seu doble. Així, cada vegada que volia fer-ne alguna de les seves es convertia en animal i desapareixia als ulls dels seus veïns. Els veïns van decidir demanar consell a un home que entenia molt d'aquestes coses, que els hi va explicar que la bruixa i el gat eren un mateix ésser, i que si volien acabar amb ella haurien de disparar-li amb un cartutx amb sal beneïda. Uns dies després van començar a formar-se núvols de tempesta. El mossèn i alguns homes del poble van decidir fer cas a l'expert i van anar a casa de la bruixa Picamilla per demanar-li explicacions. Però no hi era i una veïna els va dir que feia hores que no la veia. En canvi, davant de la porta hi havia el gat llepant-se els bigotis. Aleshores van agafar l'escopeta i van disparar un tret al gat, que després de deixar anar un miol es va fondre. Segons la creença popular la sal es barreja amb la sang i expulsa del cos el poder del dimoni. Al dia següent va córrer la notícia que la Picamilla s'havia estimbat per un turonet i s'havia trencat una cama. Des d'aquell dia la Picamilla sempre més va fer bondat. Altres expliquen que va morir a conseqüència de les ferides.

Observacions:

Aquesta llegenda s'ha inclòs en una Ruta de les Bruixes de Santa Maria d'Oló, organitzada per l'empresa Colltur. Cal dir també que al raval de Santa Eulàlia hi ha una casa anomenada cal Picamill.

Bibliografia

TORRES SOCIATS, Jordi (2002). Bruixes a la Catalunya interior. Lluçanès, Osona, Bages, Moianès, Berguedà, Ed. Farell, Sant Vicenç de Castellet, p. 75-77.

Web de l'Ajuntament de Santa Maria d'Oló: <https://www.olo.cat/154-a-olo-hi-ha-mes/histories-i-llegendes-dolo/lleg...>

